

การศึกษาไทย เราโง่อย่างมีหลักการ

นำเสนอเมื่อ : 22 มิ.ย. 2558

phpThumb() v1.7.9-200712090829
Forbidden parameter: amp;

การศึกษาไทย เราโง่อย่างมีหลักการ

โดย สุกรี เจริญสุข

นสพ.มติชนรายวัน

ในปีการศึกษา 2557 ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กระตุ้นในการเตรียมตัวเพื่อเปิดรับการศึกษาของอาเซียน โดยเชื่อว่าการเปลี่ยนเวลาเปิดปิดภาคการศึกษาจะช่วยใหม่มหาวิทยาลัยไทยมีความทันสมัยขึ้น กล่าวคือ **เปิดภาคการศึกษาแรกปลายเดือนสิงหาคม สิ้นสุดในเดือนธันวาคม และเปิดภาคเรียนที่สองอีกทีกลางเดือนมกราคม และสิ้นสุดในเดือนพฤษภาคม โดยใช้เดือนมิถุนายนถึงสิงหาคมเป็นการปิดภาคฤดูร้อน ซึ่งเป็นฤดูการศึกษาของญี่ปุ่น ยุโรป และอเมริกา**

หากพิจารณาให้ดี ประเทศเพื่อนบ้านรอบๆ ไทยเรา ได้แก่ ลาว กัมพูชา พม่า มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ไต้หวันเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศสมานาน เขาถูกเปลี่ยนระบบการศึกษา เปลี่ยนระบบนับวันเดือนปีปฏิทินเป็นคริสต์ศักราช เปลี่ยนแปลงความเชื่อ ศาสนา ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตเป็นระบบฝรั่งไปก่อนแล้ว เพราะถูกบังคับให้เป็นไปตามวัฒนธรรมของผู้ปกครองที่มีอำนาจเหนือกว่า

เหลือ ประเทศไทยเพียงประเทศเดียวที่ยังใช้ระบบดั้งเดิมของตัวเองคือ มีดวงอาทิตย์ดวงเดิม อาศัยแม่น้ำสายเดิม อาศัยพายุไต้ฝุ่นลูกเดิม ไซดวงจันทร์มีข้างขึ้นข้างแรมเหมือนเดิม ยังกินข้าวและกับข้าวเหมือนปู่ตายายดั้งเดิม พระก็ยังเขาพรรษาเวลาเดิม

วันดีคืนดีที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยก็อุตริเปลี่ยนแปลงเวลาเรียนของนักศึกษาเพื่อจะให้ระบบเหมือนฝรั่งเขา โดยเชื่อว่า **"ตามเขว้าแกง ทำเองว่าโง่"** เมื่อเราโง่อย่างมีหลักการ โดยไซความฉลาดในเรื่องโง่ๆ ทำให้การศึกษาชาติตกต่ำและล้มเหลวอย่างเป็นระบบ ไม่สามารถที่จะเป็นตัวของตัวเองได้ ไม่เชื่อถือแม่แต่ตัวเอง ยอมตามกนฝรั่งเขา

แม่กระท้งยอมขัดแย้งกับธรรมชาติและขัดแย้งกับวิถีชีวิตของตัวเอง

ปู่ย่าตายายคนดั้งเดิมนั้นอยู่กับธรรมชาติ อยู่กับดินน้ำลมไฟ อยู่กับดวงอาทิตย์ อยู่กับดวงจันทร์ อยู่กับต้นไม้ใบหญ้า เขาเรียนรู้ปรับตัวอยู่กับธรรมชาติ แล้วใช้ธรรมชาติให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ฤดูกาลนำทวม ฤดูกาลแดดร้อน เรียนรู้และปรับวิถีชีวิตว่าจะต้องทำอะไร โดยไม่ต้องไปหาความรู้ที่โรงเรียน ครั้นมีมหาวิทยาลัยซึ่งถือเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นสูงของชาติ กลับไปปลุกหม่อมเคารพความรู้ของปู่ย่าตายายคนดั้งเดิมเสียสิ้น ย่อม "ซื้อความสำเร็จมาใช้" โดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การศึกษาไทยจึงหายนะ

เอาแค่สถาบันอุดมศึกษาเปิดปิดเทอมตามระบบอาเซียน ในขณะที่ระบบประถมศึกษาและมัธยมศึกษายังเปิดปิดเทอมแบบไทยเดิมอยู่ แค่นี้ก็อนุญาติมากแล้ว ทำไมการศึกษาไทยเด็กไปโรงเรียนแล้วง่วงมากขึ้น ทำไมการศึกษาไทยเด็กไปโรงเรียนแล้วงุนมากขึ้น ทำไมการศึกษาไทยเด็กไปโรงเรียนแล้วขี้มากมากขึ้น ก็เพราะวิถีคิดที่ตามเขาวาเก่งทำเองวาโง อาศัยความฉลาดในเรื่องโงๆ โดยยอมรับความโง่อย่างมีหลักการ โดยสิ้นคิด

เมื่อมหาวิทยาลัยไทยเปิด ปิดเทอมตามระบบอาเซียน แต่ระบบประถมศึกษาและมัธยมศึกษายังเปิดปิดเทอมแบบไทยเดิม อาจจะเป็นเพราะระบบประถมและมัธยมเห็นว่า "อาเซียน" มีฐานะเป็นน้องของพ่อ ซึ่งชื่อว่า "สยาม" (Siam) แนนอนวาพอนั้นใหญ่กว่าอา จึงไม่ยอมเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาตามมหาวิทยาลัย จึงเกิดความตลกที่หัวเราะไม่ออกวา การศึกษาไทยใช้สมองสวนไหนตัดสินใจกัน

ประถม และมัธยมจัดการศึกษาไปทางหนึ่ง ส่วนอุดมศึกษาก็จัดการศึกษาไปอีกทางหนึ่ง หรือการศึกษาเปิดโอกาสให้มีความหลากหลาย เพื่อทำให้เกิดความเจริญงอกงาม ใครจะเปิดปิดแบบไหน เวลาใด ก็เชิญทำไปตามสะดวก

ที่ประชุมอธิการบดี แห่งประเทศไทยเป็นกลุ่มคนที่มีอาชีพเป็นอธิการบดีจัดพบปะสังสรรค์กัน เรียกตัวว่า "ที่ประชุม" ซึ่งเป็นที่ประชุมที่ไม่มิกฎหมายอะไรรองรับ เป็นกลุ่มบำบัด (Group Therapy) ส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มคนที่ไม่มิงานทำ มีอาชีพประชุม เมื่อเลิกประชุมก็จับกลุ่มประชุมต่อ ส่วนหนึ่งก็เป็นกลุ่มที่ต้องการอยู่ในตำแหน่งนานๆ อีกกลุ่มหนึ่งก็เป็นพวกที่จะหลุดจากตำแหน่ง ทั้ง 2 กลุ่มก็ตั้งกลุ่มขึ้นเพื่อบำบัดความรู้สึกสวนตัว สร้างความสำคัญให้กับพวกตัว (อธิการบดีทั้งหลาย) ที่สำคัญก็คือต้องการสร้างอำนาจคานอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ แต่กลุ่มอธิการบดีก็ไม่เชื่อฟัง

การแสดงอำนาจที่เด่นชัดก็คือการเลื่อนเปิดปิดภาคการศึกษา ซึ่งก็กระทำโดยคนในกลุ่มที่ประชุมอธิการบดีนี่

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาก็เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรง มีอำนาจ แต่ไม่สามารถชี้หน้า ชี้ทิศทาง หรือจะบังคับบัญชาจัดการทำอะไรกับอธิการบดีของมหาวิทยาลัยได้ เพราะสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีความอ่อนแอ ทำหน้าที่เพียงประสานงาน รับรู้ รับทราบ และส่งต่อ มีอำนาจเชิงเสมือน แต่ไม่มีอำนาจในการบริหารจัดการแต่อย่างใด งานทั้งหมดตกอยู่ที่มหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย

เมื่อที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยประกาศเลื่อนการเปิดปิดภาคเรียน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาก็ได้แต่แบะๆ

เมื่อ วันที่ 7 มิถุนายน 2558 ประธานที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการแห่งประเทศไทย (ทปสท.) แถลงผลการประชุมสัมมนาวิชาการ ที่ประชุมได้เสนอให้ "ยกเลิก" การเปิดปิดภาคเรียนตามประเทศในกลุ่มอาเซียน เพราะส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาอย่างมาก อางวาอากาศร้อน ต้องใช้เครื่องปรับอากาศ เสียค่าไฟสูง เดือนเมษายนมีวันหยุดมาก ทำให้การเรียนการสอนไม่เต็มที่ และเปิดปิดไม่ตรงกับระบบการศึกษาชั้นพื้นฐาน

วันที่ 16 มิถุนายน 2558

เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษายืนยันไม่ทบทวนการเปิดปิดภาคเรียน
ยังคงดำเนินต่อไปตามการเปิดปิดของอาเซียน เพราะอากาศของไทยเดือนไหนๆ ก็ร้อน
นอกจากนี้ยังช่วยแก้ปัญหาदानจรรยาจรได้อีกด้วย
ทั้งนี้ได้หารือกับรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ ด้วยแล้ว ข้อที่น่าสังเกตก็คือ
ใครใหญ่กว่าใคร ใครทำหน้าที่อะไร หรือใครมีอำนาจที่แท้จริงในการตัดสินใจ

ประเทศไทยมีประชาธิปไตยแล้ว ใครจะตั้งหน่วยงานอะไรก็ได้ น่าสนใจว่า
ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ทำอะไร เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำอะไร
ที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการแห่งประเทศไทยทำอะไร
แล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการทำอะไร แถมยังมีสมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (สอท.)
ซึ่งมีหน้าที่จัดสอบเข้า รับเงินค่าสอบเข้ามหาวิทยาลัยไทย สภามหาวิทยาลัยต่างๆ ทำอะไรกัน
ในที่สุดผู้ปกครองและประชาชนก็สับสน ไม่รู้จะฟังใคร เพราะมีหน่วยงานการศึกษาเต็มไปหมด

การศึกษาไทยตกต่ำ ส่วนหนึ่งมาจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไม่ทำงาน ทุกคนอยู่แต่ในห้องประชุม
ทำงานกับกองกระดาษ คนสวนใหญ่รู้แต่ไม้ซี้ ปล่อยให้การศึกษาดำเนินไปตามยถากรรม ตกอยู่ในมือของเสมียน
มีเสมียนเป็นใหญ่ คอยสร้างหลัการ สร้างระเบียบ ผู้มีอำนาจมีอาชีพประชุม
ประชุมเสร็จก็หอบกระดาษเข้าห้องประชุมใหม่ คอยแต่ชื่นชมความเป็นอื่น ไม่ได้ชื่นชมความเป็นฉัน

ในที่สุดการศึกษาไทยจึงโง่อย่างมีหลักการ

ที่มา [ประชาชาติธุรกิจ](#)